

I ♥ MY JOB!

(MAAR IK HOU
OOK VAN MIJN KIND)

Je werk... dat betekent alles voor je. Maar dan word je moeder en ook dát vind je een wereldbaan! Hoe verdeel je je tijd en je energie? Deze drie carrièrevrouwen kiezen voor 'the best of both worlds' en vertellen daar openhartig over.

LUCIE (32)

MOEDER VAN JENS (7 MAANDEN)
Werkt vier dagen als
senior account specialist

“Werken is voor mij erg belangrijk. Ik zie het als een stukje van mezelf, iets dat ik nodig heb. Voordat Jens er was, werkte ik fulltime en nu vier dagen. Mijn werk als leidinggevende is boeiend en uitdagend. Ik haal graag het beste uit mijzelf en ben daarin veeleisend. Om klokslag vijf uur het kantoor verlaten, is niets voor mij; ik ben een echte workaholic. Nu Jens er is, ben ik één dag thuis. Toch komt het nog regelmatig voor dat ik dan wat extra werk doe of mijn mail check. Dat wil niet zeggen dat ik Jens niet belangrijk vind. Integendeel: ik ervaar het moederschap als fantastisch. Vanaf het moment dat Jens geboren werd, wist ik: hij hoort bij mij, ik ben zijn moeder. Jens heeft een kwetsbare plek bij mij losgemaakt. Hij geeft mij energie, ik koester onze momenten samen. Als we samen op de bank liggen te stoeien, giert hij het uit. Daar geniet ik enorm van. Ik beseft dat als

ik het rationeel tegen elkaar afzet, ik meer tijd besteed aan mijn werk dan aan Jens. Als ik dat hardop zeg, klinkt dat best hard. Ik geef toe dat het ook wel aan me vreet dat ik op sommige dagen te lang op m'n werk blijf en te laat thuis ben. Ik wil eigenlijk gewoon op tijd zijn om m'n kind te eten te geven en hem in bed te leggen. Ik probeer dan ook om op de momenten die ik met hem heb, echt de tijd te nemen om met hem te spelen of iets anders leuks te doen. Dan ligt de was maar een dag langer. Ik wil een goede balans tussen werk en privé houden en mijn zoon de aandacht geven die hij nodig heeft. Als ik de keuze moet maken, komt mijn gezin op nummer één. Ik geloof niet dat Jens iets te kort komt. Hij gaat een paar dagen naar de crèche en daar heeft hij altijd veel plezier. En als ik af en toe met vriendinnen koffie ga drinken, gaat hij gewoon mee. Het moederschap heeft me goedgeedaan, ook in m'n werk. Ik ben nog steeds gedreven, maar kan beter relativeren. Er is meer in het leven dan alleen werken.”

HILDE (35)

**MOEDER VAN ISABEAU (5), SEBASTIAAN (3)
EN DESMOND (1)**

**Werkt in deeltijd (70%) als
stewardess**

“Drie kinderen onder de zes - dat is best pittig, weet ik inmiddels. Niet alleen qua drukte thuis, maar sowieso omdat hun komst me een soort permanente rugzak van zorgen heeft gegeven. Mijn kinderen betekenen alles voor me. Dat ik samen met mijn man een gezin heb, vind ik heel bijzonder; het maakt me gelukkig. Daarnaast heb ik mijn werk, mijn grote passie. Het heeft me echt gegrepen. Ik kom overal ter wereld, ontmoet allerlei mensen. Dat verveelt nooit! Ik vlieg al dertien jaar en ben na de geboorte van de kinderen teruggegaan naar 70%. Dat komt neer op gemiddeld vier vluchten - elk drie tot vier dagen - per maand. Minder wil ik niet. Ik vind een baan belangrijk, het geeft me een gevoel van onafhankelijkheid en ik wil een bijdrage leveren aan het gezinsinkomen. Bij elke zwangerschap zei ik wel: lukt het niet om het thuis te regelen, dan heroverweeg ik het aantal uren dat ik werk. Maar ik merk dat het goed gaat. Mijn kinderen weten niet beter dan dat ik elke week een keer mijn koffer pak. Het is gewoon een onderdeel van ons leven en ze weten dat ik altijd weer terugkom. Jammer genoeg ben ik afhankelijk van een weinig flexibel werk-schema. Mijn sociale leven is moeilijk te plannen en ik moet het soms laten afweten bij schoolactiviteiten. Dat is weleens jammer en sneu voor de kinderen. Maar ik ben op andere dagen vrij en dat brengt weer balans. Het moederschap heeft me wel veranderd. Ik ben heel relaxt geworden en ik merk dat tijdens mijn werk de passagiers dat ook merken én waarderen. Tegelijkertijd ben ik wat verstrooider geworden en vergeet ik soms kleine dingetjes als ik aan het werk ben. Maar dat zijn geen wezenlijke dingen. Ik ervaar vliegen als tijd voor mezelf. Natuurlijk denk ik wel aan de kinderen, maar het is best lekker om even helemaal echt weg te zijn. Eenmaal geland gaat de knop makkelijk om: ik kom het vliegtuig uit en mijn werk is klaar. Thuis ben ik er ook echt voor de kinderen. Mocht ik in de toekomst thuis meer nodig zijn, dan zal ik dat zeker regelen. Mijn privéleven is belangrijker dan mijn werk. Maar zolang het goed gaat, geniet ik van beide.”

CHUNGMEI (33)

MOEDER VAN AMÉ (1)

Werkt drie dagen als lifecoach

“Als Lifecoach begeleid ik mensen, zodat ze weer in contact komen met zichzelf en daardoor beter kunnen omgaan met hun omgeving. M'n baan geeft me ontzettend veel voldoening en energie, het is fijn te zien hoe mensen positief veranderen. Toen ik zwanger raakte van Amé heb ik geen moment overwogen om

*CHUNGMEI: 'HET IS WEL EVEN
ZOEKEN GEWEEST NAAR DE
BALANS EN SOMS VOELT HET
NÓG ALS EEN ONTDEKKINGS-
TOCHT'*

te stoppen met werken. Dat zou ondenkbaar zijn - mijn werk, dat is wie ik ben, het staat niet los van mij. Mijn baan maakt mij een gelukkiger mens en dat is ook goed voor Amé. Wel ben ik iets gaan minderen. Voor de bevalling werkte ik fulltime, nu gemiddeld drie dagen, verspreid over de hele week. Het moederschap en de liefde voor Amé ervaar ik als heel intens. Het is groots om de zorg te mogen hebben voor zoiets kwetsbaars en Amé tot een mooi mens te mogen opvoeden. Het was best spannend om na enkele maanden verlof weer te gaan werken. Ik was opgelucht toen ik bij de eerste coachingsessie merkte dat ik 'het nog kon'. De komst van Amé heeft me veranderd. Ik kreeg veel lichamelijk ongemak na de bevalling en moest in gesprek met artsen voor mezelf opkomen. Daardoor ben ik veel scherper geworden, ik durf meer. Ook ben ik een betere coach geworden. Het moederschap en mijn werk zijn op zich twee gescheiden werelden, maar heel soms lopen ze weleens in elkaar over. Dan ben ik Amé aan het verzorgen en kom ik ineens op een idee, dat ik later uitwerk als zij slaapt. Andersom gebeurde het ook een keer dat ik 's avonds een Skype-sessie met een cliënt heel even moest onderbreken om een wakker geschrokken Amé te troosten. Maar als ik ergens mee bezig ben, focus ik me daarop; ik kan niet multitasken. Het werkt ook niet, ik wil zowel Amé als mijn cliënten de volle 100% aandacht geven. De tijd die ik in mijn dochter steek, is goed in balans met de tijd die ik aan mijn werk besteed. Toch is het wel even zoeken geweest naar die balans en het voelt soms nóg als een ontdekkingstocht. Wat kan ik doen qua werk? Wat doe ik niet, of minder? Zo bezocht ik vroeger veel netwerkbijeenkomsten, maar nu ben ik daarin veel selectiever. Ik heb voor Amé gekozen en dat heeft nu eenmaal consequenties. Soms ga ik met Amé een paar dagen naar mijn moeder of mijn vriend neemt haar mee naar zijn ouders. Dan heb ik een paar dagen voor mezelf. Ik lees of studeer wat of bezoek vrienden. Even opladen, om er dan weer vol tegenaan te gaan.”

Meer weten over het werk van Chungmei?
Kijk op lovecookie2008.wordpress.com.